

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 22833-11-18

כב' השופט ליאור ברינגר

מספר בקשה: 20

מבקשת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד סיוון אלה לוי ועו"ד שרון כהן

נגד

משיב

אלמוני

ע"י ב"כ עו"ד חדוה שפירא

חקיקה שאוזכרה:

חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984: סע' 81

החלטה בבקשה לתיקון פסק דין

1. ביום 12.4.21 ניתן על ידי פסק דין בו קבעתי את סכום המזונות שעל הנתבע לשלם לתובעת מזונות בגין הוצאות ילדיהם המשותפים.
2. התובעת פנתה והעירה את תשומת ליבי כי בפסק הדין נשמט ממני ולא קבעתי ממתי ישלם הנתבע את המזונות שפסקתי. כמו כן לא התייחסתי להוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
3. מתגובת הנתבע עולה כי הוא אינו כופר בטענות התובעת בקשר לאמור [בסעיף 81 לחוק בתי המשפט](#), וגם לשיטתו מדובר ב"השמטה מקרית" כאשר פסק הדין שותק לחלוטין בשתי נקודות אלה.
4. באשר לשאלת המועד בו יש לחייב את תשלום המזונות, עמדתי כדעת התובעת. בשלב שנפסקו המזונות הזמניים, בית המשפט לא היה מודע לכלל נסיבות הצדדים והמזונות הזמניים נפסקו כהחלטה זמנית. כעת, עם סיום ההליכים, התמונה פרושה בפני בית המשפט ולפיכך שיקול דעתו של בית המשפט בנקודת זמן זו שונה משיקול הדעת שהיה בעת פסיקת המזונות הזמניים. פסק הדין ניתן לאחר שבית המשפט שמע את הצדדים, הם פרשו בפניו את מלוא טענותיהם וראיותיהם ולכן הסכום שנקבע בפסק הדין מייצג את ההחלטה אליה הגיע לאחר שנחשף לכל המידע הרלוונטי, בניגוד להחלטה בבקשה למזונות ילדים שניתנה בשלב מקדמי, טרם שבית המשפט נחשף לכל המידע.

5. אין סיבה שהמבקשת תממן בעצמה את הוצאות הילדים, רק בגלל שההליכים המשפטיים מתמשכים על פני תקופה ממושכת, ואין סיבה שהאב יהיה פטור מתשלום הוצאות אלו רק בגלל הימשכות ההליכים.
6. לפיכך אני פוסק כי האב ישלם לידי האם את המזונות שנפסקו על ידי ביום 12.4.21 החל מיום הגשת הליך ישוב הסכסוך, מיום 10.4.18.
7. הנתבע רשאי לקזז את הסכומים ששולמו על ידו כמזונות זמניים במשך התקופה. ההפרש למזונות העבר, אשר על הנתבע לשלם לתובעת החל מיום 10.4.18 ועד ליום 10.5.21, ישולם מתוך חלקו של הנתבע בכספי מכר הדירה. מיום 10.5.21 ישולמו המזונות השוטפים כאמור בפסק הדין.
8. אשר להוצאות המשפט, בעיקרון צודקת התובעת כי על בית המשפט לפסוק הוצאות בגין עלות ניהול התיק. עם זאת, התיק שבפניי הוא תיק שעניינו מזונות ילדים, שני הצדדים מתקשים להתפרנס כפי שקבעתי בפסק הדין, ולכן מצאתי לפסוק הוצאות ברף נמוך. אציין כי לכל אורך הדרך הנתבע לא הציע לשלם סכום ריאלי כמזונות לקטינים, לפחות לאור טיעוני הנתבע אליהם נחשפתי. כך לדוגמא, האב ביקש לא לחייבו כלל במזונות זמניים ובאשר לפסק הדין, הנתבע ביקש בסיכומיו לחייבו בסכום של 800 ₪ לילד, סכום שהוא לכל הדעות נמוך משמעותית מהמינימום המקובל בפסיקה.
9. לאור האמור אני מחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪. גם סכום זה ישולם לתובעת מתוך חלקו של הנתבע בתמורה שהתקבלה ממכירת הדירה.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה](#)

[ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

ליאור ברינגר 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה